

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Melissa et Bacchis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

MELITTA KAI MELISSA ET
 Βακχίς.

EI τινα οίδα, Βακχι,
 γράψ' οἶον ποιοῦσα θεῖ
 ταλὰ δέροντα ἐπέδω-
 σαι, καὶ ἱρασμίους ποιδῶσαι, ἃ
 ἢ πᾶν μισομύθη γυνὰ τυγ-
 χάνοι, ἔτος ὄναο, παραλα-
 βῶσα ἡκέ μοι. θοιμάτια γὰρ
 ἔλα, καὶ τὰ χροσία ταυτί πεά-
 μλω ἰδέως, ἁμόνον ἴδοιμι
 ἐπὶ ἐμὲ αὐθις ἀναστρέψαντα
 Χαρίνον, μισόσαυτα Σιμίχι-
 λω, ὡς νῦν ἐμὲ. Βακ τι φῦς;
 ἐκ ἐπισωλήνῃ, ἀπὸ παρὰ
 τῷ Σιμίχιλῷ, ὃ Μιλιπία,
 οἴχεται Χαρίνῳ, δι' ἡ τὸ το-
 σάτας ὄργας τῶν γυνέων ἡ-
 νέσχετο, ὃ βοληθὲς τῷ πλοου-
 σίαν ἐκείνῳ γῆμαι, ὡς ἔτε
 πεικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον,
 ἐπιπερομύθῳ; μέμνημαι γὰρ
 ταῦτα ἐν ἀπόσασα. Μέλ. Ἄ-
 παντα ἐκείνα οἴχεται, ὃ Βακ-
 χί, καὶ σιμίχλω ταύτῳ ἡμέτε-
 ραν ὃ δ' ἔδρακα ὄφθ' αὐτόρῳ
 ἀπὸ πίνουσι παρὰ τῷ σωε-
 φάθῳ

Cuncta hæc euanuerunt, Bacchi, & iam quintus dies est,
 ex quo illum profusus ne vidi quidem: sed potant apud aqua-

Bbbb 5 lem

MELISSA ET
 Bacchis.

SI quam forte nosti, Bac-
 chi, anum quales mul-
 tie^a Thessalæ perhiben-
 tur esse incantatrices, & a-
 mabiles videri facientes, es-
 tiam si qua prorsum odio di-
 gna mulier existat, eam ac-
 ceptam ad me adducas que-
 so. ita tibi rebus tuis opta-
 to frui liceat. Nam ego ve-
 stes omnes, atque omne au-
 rum hoc libenter amiserim,
 si solum videam iterum ad
 me reuerti Charinum, odio
 Smimichen perinde habena-
 tem, atque me nunc habet.
 BAC. Quid ais, Melissa? nõ
 amplius tecum consuetudi-
 nem habet, sed ad Simmichē
 diuertit Charinus, cuius gra-
 tia tantas iras parentum su-
 stinuit, cum diuitem illam u-
 xorem ducere negaret, que-
 quinque in dotem talents,
 ut dicebatur, illi allatus
 ra erat? memini enim me is-
 sta ex te audire. MELIS.

φίλος Παμμηνεῖα αὐτὸς τε καὶ
 Σιμίχην. Βακ δ' αὖτ', ὃ Μί
 λισσα σέπονθας, ἀπὸ τὴν καὶ
 ὄμας Διεύου; ἴοις γὰρ οὐ
 μικρὸν τῶν ἄνω. Μίλ. τὸ
 ἔφ' ὄλον δ' ἀπ' ἴχθ' ἔχω, πρὸς
 δ' ἀνελθῶν ἐκ Παρσαῶν. Ἰα.
 πηλὸν φθασθ', οἶμα, καὶ
 τὴν ἀπαύσιον, αἰμψανθ'
 ἔωπαρδς, ὅτι με προσέθλη-
 ψην ἐνελθῶν, ὅτι πρὸς αὐτὸ
 ὡς ἔθ' ἡσθραμῶσαν. ἄρ-
 σεσάμθ' δ' ὡς ἐπικαλῶσα
 θηλουσαν ἄπιθι, φησὶ, πρὸς
 τὸν ναύκληρον Βρμότιμον,
 ἢ τὰ ἐπιτῶν ὀίχων γυραμ-
 μῆα ἐν τῷ ἰεραμακῷ ἀνά-
 γνωθι, ὅτι κατισηλίτωται ὡς
 μῶν τὰ ὄνόμαζα. τίνα Βρμό-
 τιμον, τίνα ἔφλω ἢ ποίαν ση-
 λην λέγεις; ὃ δ' ἔθ' ἄρκειν ἄμ-
 μῶθ' ἔθ' ἀπένεος ἐκάθω-
 δην ἄρσειαράς. πόσα οἶα ἔ-
 πι ἔωτον μεμηχανῶσά με
 κειδῶσσαν, ἰσιρίφου-
 σαν, φηδῶσαν ἀπείραμψου
 τὸ

lem Pammenem ipse & Simi-
 miche. BAC. Acerba sanè
 hæc, Melissa, tibi accidunt.
 Sed quid adeò disidiū hoc
 inter vos conciliauit? Vide-
 tur enim haudquaquam exi-
 guū istud esse. MEL. Quod
 ad summam rei atinet, prors-
 sum ne dicere quidem pos-
 sum. Paulò autem antiè, cum
 ex Piræa rediret (descende-
 rat enim opinor eò, ut debis-
 tum quoddam exigeret, à
 patre missus videlicet) neque
 me aspiciere volebat ingres-
 sus, neque etiam recipiebat
 accurrentem me, uti consue-
 tum inter nos erat, sed res-
 pellens à se, amplexari vos
 lentem: Abi, inquit, ad nau-
 clerum Hermotimum, aut
 ea quæ in parietibus in^b Ces-
 vamico scripta sunt, lege, vs-
 bi nomina vestra columnis
 incisa sunt. Tū ego: Quém-
 nam, inquam, quem mihi
 Hermotimum narras? aut
 quas columnas dicit? Ille au-
 tem nihil respondens, atq; etiam
 incognatus dormiebat, auer-
 sus à me iacens. Quàm multa híc
 me putas machinatà fuisse,
 amplectendo, conuertendo, atq;
 etiam osculando auersus illius
 cervicem!

τὸ κατάφρανον; ὁ δ' ἔειπ' ὅ-
 πως τισὶν ἔπειμαλάχθῃ· ἀπὸ
 ἡμοί, φησί, ἐπὶ πλείον ὅ-
 χλήσασ, ἄπειμι ἡδ' ἡ, ἀ καὶ
 μέσαι νύκτος εἶσιν. Βακ. ὅς
 μως ἡδ' αὖ τὸν Ερμότιμον;
 Μελ. ἀπὸ μείδοις, ὁ Βακ.
 καὶ ἀδελφίωτον διάγυσαρ, ἡ
 νῦν ἔχω, ἢ τινὰ ἐγὼ ναύκλη-
 ρον Ερμότιμον οἶδα. πάλαι
 ἀπὸ ὁ μὲν ἔωθεν ἀπληθύσα,
 ὅδ' ἀπλητύνει ὁ δὲ ἄσπασ.
 τὸ ἐκτερόμεν. ἔρῳ δ' ἔμε-
 μέλει, ὅτι κατὰ τοίχου τι-
 νὸς ἔλιγα καταγεγράφαι τῶ-
 νομαίην ἑραμενῶ, ἐπιμύσα
 ἐν Ἀκίδα κατασκευασμένω.
 ἡ δ' ἀπὸ μὲν ὄδου ἔδρα, ὅττο
 δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐ-
 σόντων ἐπὶ τὰ θεῖα, πῶς ὅδ'
 Διπύλου Μελίττα φιλῆ Ερμό-
 τιμον· καὶ μικρὸν αὐθις ἔπο-
 κάτω, ὁ ναύκληρ' Ερμό-
 τιμ' φιλῆ Μελίτταν. Βακ.
 ὁ τῶν πειτέρων νανίσκων,
 σωίημι γάρ ληπῆσά τις θε-
 λων τὸν Χαρίνον, ἐπέγραψ-
 ψε, (ζηλότητον ὄντα εἰδόν, ὁ
 ἦ αἰ-

cervicem? At ille ne villo
 quidem pacto se delimiti pas-
 sus est: sed si mihi, inquit,
 plus satis molesta fueris, abi-
 bo hinc, etiam si nox in me ma-
 pesta sit. BAC. At amē nō-
 ras Hermotimum? MEL.
 At me videas, ὁ Bacchi, mi-
 feriozem multo quāz nunc
 sum, degeze, si vllum ego nau-
 clerum Hermotimū vsquam
 noui: nisi quōd ille quidem
 summo mane a me abiit sta-
 tim ad galli cantum exper-
 reclus, ego verō memine-
 ram, quōd in pariete quodam
 in Ceramico scriptum aie-
 bat nomen istud esse, atque
 ob id nisi statim Acidem,
 quāz illud videret. Illa ve-
 rō aliud quidem nihil re-
 perit, nisi hoc solum in scrip-
 tū ad dexteram ab ingresa
 su supra Dipylum. Melissa
 amat Hermotimum. ὁ rura
 sum inferius paulō: Nauolea-
 rus Hermotimus amat Me-
 lissam. BAC. O' adole-
 scentes curiosos ac petulanz
 ses. Intellego enim. Aegre facere quispiam Charino volent
 in scripsit hæc, zelotypum videlicet ipsum esse sciens. Ille
 autem

ἢ αὐτίκα ἰσως οὐκ ἔστι. ἢ
 σοι μὲν αὐτῷ, ἢ ἄλλοι, ἀπὸ
 ρός ἔστι ἢ ἄλλοι. Μὲν, ὡς δὲ
 ἄρ' ἰδοίς ἰσως, ὅς ἐστι καὶ ἄλλοι.
 ἢ ἄλλοι, ὡς δὲ ἄλλοι. ἢ ἄλλοι,
 ἢ ἄλλοι. ἢ ἄλλοι, ὡς δὲ ἄλλοι.
 ΒΑΚ. ἔστι ὃ φησὶ τῆς, ὅτι καὶ
 οἱ αὐτοὶ φησὶ, ὅτι καὶ ἄλλοι.
 ΒΑΚ. ἔστι ὃ φησὶ τῆς, ὅτι καὶ
 οἱ αὐτοὶ φησὶ, ὅτι καὶ ἄλλοι.
 Μὲν, τί δὲ ἔπραξεν ἢ ἄλλοι, ἢ
 πρὸς τὴν μὲν ἄλλοι; ΒΑΚ. λαμ-
 βάνει μὲν δὲ πολλὰ, ὃ Μέλι-
 τα, ἢ μισθόν, ἢ ἀπὸ δραχμῶν
 καὶ ἄλλοι, καὶ ἐπιπέσει δὲ
 δὲ μὲν τῶν ἄλλοι καὶ ὄλο-
 λός ἐστι, καὶ θύον καὶ ἄλλοι,
 ταῦτα δὲ ἢ ἄλλοι λαμβάνει,
 καὶ κρατῆρα λαμβάνει δὲ,
 καὶ

autem statim ut legit credidit.
 Quod sicubi igitur ipsum
 viderem, dicerem: Im-
 peritus verum est, ac puer ad-
 huc. MEL. Vbi vero videas
 illum, qui cum Simmiche con-
 uersatur, se ipsum cum illa
 concludens. Parentes autem
 etiamnum apud me quaerunt
 ipsum. Sed si quam anum ha-
 bere, Bacchi, ut dixi, possim.
 ea apparatus fors feruaret me.
 BAC. Est quaedam venefi-
 ca, meatu ad hanc rem ma-
 xime idonea, Syra natione,
 cruda adhuc, & bene com-
 pacta, quae mihi aliquando
 Phanium, cum & ille mi-
 hi temere ita succenseret, re-
 conciliauit, idque post totos
 menses quatuor, cum ego iam
 plane desperassem. Ille au-
 tem incantationibus com-
 pulsus, rursum ad me rediit.
 MEL. Quid igitur posce-
 bat anus ea, si modo ad huc
 meministi? BAC. Non mas-
 gnā accipit mercedem, Me-
 lissa, sed drachmam, & panem: & impositos prater ea o-
 portet cum sale obolos septem, & thymum, & facem. Ista
 verò anus accipit, & craterem quoque misceri illi oportet,
 bibereque

καὶ πῶς ἐν ἑαυτῷ μὲν λέω. Διὶ
 σα δὲ τι αὐτῷ τ' ἀνδρὸς εἶναι,
 ὀλομμάτια, ἢ κρηπίδας, ἢ ὀ-
 λίσας τ' τριχῶν, ἢ τὶ τῶν τοιῶ-
 των. Μὲν, ἔγω γὰρ κρηπίδας
 αὐτοῦ. Βακ. τῶντας κρημά-
 σασα ἐκ παλαιῶν, ἄποβυλιᾶ
 τῶν θύων, πάσσαυα ἢ τῶν ἀλῶν
 ἐπὶ τὸ πῦρ, ἐπιτελεῖ δ' ἄμφοῖν
 τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκένυ καὶ
 τὸ οὐρ. εἶτα ἐκ τούτων ἰόλοιο πρῶ-
 κρημίσασα ῥόμβου, ἐπιτρέφει
 ἐπιθῶν τινα, λέγει δ' ἐπιτρό-
 χου τῆ γλώσσης βαρβαρικά καὶ
 φεικῶν ὀνόματα. ταῦτα ἐξ
 ποιήσει τότε, καὶ μετ' οὐ πο-
 λὺ Φανίας ἄμα ἢ τῶν σικυ-
 φέων ἐπιτιμησάντων αὐ-
 τῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ἢ συ-
 νῶν, ποικίλα αὐτίσους, ἢ κί μοι,
 τὸ πᾶσι ἀπὸ τῆς ἐποδῆς ἀ-
 γορῆς. εἶτι δὲ καὶ τὸ τὸ με-
 σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος
 τὸ μίσσηθρον ἐθιδάξατο, τῆς
 ῥήσασαυ τὸ ἔχον, ἢ πᾶν ἄρ-
 λήποι, ἀμαυρόσασαυ ἐπιβῆ-
 ναί μ' ἔγω ἀεὶς ῥῶν ἐκένυς τ' ἐκ
 μὲν δὲ ξιδὸν τῶ δὲ ξιδὸν δὲ τὸν
 ἀεὶς-

bibereque illam inde solam.
 Oportebit autem & ipsius
 viri aliquid adesse, vti vultō,
 aut crepidas, aut paululos
 crines, aut id genus aliud
 quippiam. MEL. Habeo
 crepidas illius. BAC. His-
 ce igitur ex palo susperisus,
 infra sussum thyrō facit, a-
 spergens igni salem quoque.
 Pronunciat autem amborum
 nomina ad hæc, & illius vi-
 delicet, & tuum. Deinde è si-
 nu proferens rhombum, huc
 illuc conuertit, incantationē
 quandā dicens volubili lin-
 gua, barbara videlicet atque
 horrenda nomina. Hæc illa-
 tum fecit, ac non multo post
 Phantias, cū illum pariter
 & æquales ob hoc reprehē-
 derent, & ipsa Phantias, quæ
 cum rem habebat tum, multa
 tum postularet, venit mihi
 incantatione ista prorsum
 attractus. Præterea autem
 etiam odij conciliandi medi-
 camentum hoc contra Pha-
 bidem docuit me, vt videli-
 cet vestigium ab illa impressum obseruarem, & in sinistrū il-
 lius, pede meo dextero insisterē, contra autem in dextērū illius,
 sinistro

ἀεὶ σπέρν' ἱματίων, καὶ δέξασθαι,
 ἰνὸς βυθὸς τοῦ, καὶ ἄνθρωπος ἄ-
 μι. καὶ ποίησα, ὡς περὶ τὰς.
 Μελ. μὴ μὲν, μὴ μὲν, ὡ
 Βαχχί, λέανη ἡδὴ τῶν Σύρων,
 εὐδ', ὡ ἀνι, τὸν Ἀρτορ ἢ τὸ
 εὐορ, καὶ τὰ ἅμα πάντα πᾶς
 τῶν ἰσοδιδ' ἀντίμει.

sinistro meo, atque ita dē-
 cendem: Conscendite, ac su-
 perior sum. feci quae ita vobis illa-
 tum praecepit. MEL. Ne
 morare, Bacchi, ne morare,
 sed voca iam Syriam illam.
 Tu verò, Aci, panem & ver-
 benas, & cetera omnia ad

incantationem quae pertinet, appara.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.

a THESSALAE incantatrices.] *Suprà in Glyceria & Thaide iam annotavimus, Thessalam gentem præter ceteras veneficij nomine notatam esse. Sirepsides apud Aristophanem in Nubibus consultis Socratem, an adhibenda sit Thessala incantatrix, quæ Lunam caelo devorabat, quò minus in Neomenia cogatur es alienum rediere. Horatius Carminum libro primo; Ode vigesima septima:*

Quæ sâga, quis te solvere Thessalis
 Magus venenis: quis poterit Deus?

b Ceramico.] *Locus fuit Athenis, ubi meretrices habitabant: & alter, ubi bello caesi sepeliebantur. Suidas & idem Lucianus in Scythia & Piscatore.*

ΚΑΘΝΑΡΟΝ ΚΑΙ
 Λαίνα.

CLONARIVM ET
 Læna.

ΚΑΙΝΑ περὶ τοῦ ἀνοδο-
 μῶ. ὡ Λαίνα, τῶν Λα-
 οβίαν Μιζιαν, τῶν
 πρὸς τὰς ἑρᾶς οὐ, ὡς περὶ ἄν-
 θρα, καὶ σωθῆναι, ὡ μᾶς, οὐκ
 οἶδ'

N Oua quaedam de te
 audimus, Læna, Le-
 sbiam videlicet Mes-
 gillam diuitem illam ama-
 re te perinde ut virum: &
 coire vos, nescio quid munus
 vobis